

Nr 792

Av herr **Strandberg m. fl.**, om förhöjt avdrag för resor till och från arbetsplatsen för skattskyldiga i Norrlandslänen.

(Lika lydande med motion nr 925 i Andra kammaren)

Föregående års riksdag antog Kungl. Maj:ts förslag (prop. 1969:29) till ändringar i kommunalskattelagen avseende regler för beräkning av avdrag vid inkomsttaxeringen när det gäller kostnad för bil vid resor mellan bostad och arbetsplats.

Jämlikt den antagna lagen skall alltjämt åvila riksskattenämnden att för varje kalenderår fastställa grunder för beräkning av avdragets storlek. Den nyheten infördes att avdraget skall bestämmas såväl för milbundna som för årsbundna kostnader. För skattskyldig som på grund av ålder, sjukdom eller handikapp är nödsakad att använda bil fastställdes särskilda grunder för avdraget.

I anslutning till propositionen 1969:29 väcktes från vårt håll motion syftande till att förhöjt avdrag för resor till och från arbetsplatsen skulle kunna medgivas skattskyldiga bosatta inom det s. k. norra stödområdet. Motionen avslogs.

Vi ifrågasätter alltjämt riktigheten i anvisningar med generell verkan i hela landet. Inom skogslänen pågår utflyttningen med oförminskad kraft. Alla åtgärder som kan vidtagas för att stoppa denna utveckling måste genomföras. Från samhällsekonomisk och mänsklig synpunkt måste det vara riktigt att i möjligaste mån försöka förmå arbetstagarna att stanna kvar i sina hemorter i bostadshänseende även om arbetsplatserna koncentreras till städer och tätorter. I annat fall uppstår krav på ökat bostadsbyggande i närheten av arbetsplatserna, varjämte servicen för de — många gånger äldre människor — som stannar kvar i sin hemmiljö försämras, vilket i sin tur leder till behov av samhällsengripanden. Många kommuner i Norrlandslänen brottas i dessa dagar med problemen om hur servicen skall kunna upprätthållas i glesbygderna.

Det är sannolikt att många arbetstagare skulle välja att bo kvar i sina hemorter därest kostnaderna för bilinnehav och bilresor på lämpligt sätt kunde kompenseras. Inom Norrlandslänen är bilkostnaderna högre än i riket i övrigt. Bil- och bensinpriserna stiger ju längre norrut man kommer. Härtill kommer extra nödvändiga kostnader för varmgarage och andra former av uppvärmning vintertid. Att kostnadsläget är högre i norra Sverige

har också erkänts såväl av staten som kommunerna genom att man tillämpar högre bilersättning vid färd med egen bil.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte antaga tillägg till sista stycket punkt 4 i anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen av följande lydelse:

»För skattskyldig bosatt inom Norrlandslänen må förhöjt avdrag medgivas.»

Stockholm den 28 januari 1970

Bertil Strandberg (m)

Karl Pettersson (m)

Gunvor Stenberg (m)
